

Magyarország Alkotmánybírósága
részére

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Ügyszám: IV/1110-2/2016.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1110-2/2016
Érkezett:	2016 AUG 03.
Példány:	1
Melléklet:	1 db
Készítőiroda:	

A
D

csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselője útján a fenti ügyszám alatti alkotmányjogi panasz eljárásban az alábbi

hiánypótlást

terjeszti elő.

A tisztelt Alkotmánybíróság 2016. június 21. napján kelt és 2016. június 29. napján átvett levelében arról tájékoztatta Indítványozót, hogy beadványa kevésbé tartalmaz kellő, alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indokolást a sérelmezett bírói döntések alaptörvény-ellenességére vonatkozóan. Emellett felhívta a figyelmét, hogy a becsatolt meghatalmazás a tisztelt Alkotmánybíróság előtti eljárásra nem megfelelő.

A tisztelt Alkotmánybíróság által megadott határidőn belül a megjelölt hiányokat az alábbiak szerint pótoljuk.

I.

Jelen beadványhoz 1. számú mellékletként csatoljuk az alkotmányjogi panasz eljárásban az Alkotmánybíróság előtti eljárásra vonatkozóan adott meghatalmazást.

II.

Indítványozó álláspontja szerint a sérelmezett döntések Alaptörvénnyel való ellentétessége mindenekelőtt arra vezethető vissza, hogy mind az első, mind a másodfokon eljáró bíróság egy olyan korábbi büntetőeljárás megszüntetéséről szóló határozatra alapozta ítéletét, amely Indítványozó alapvető jogait sérti. Ahogyan azt az alkotmányjogi panaszban megjelöltük, ezzel Indítványozónak a jogorvoslathoz való joga, a védekezéshez való joga és a tisztességes eljáráshoz fűződő joga sérült.

A) Jogorvoslathoz való jog sérelme

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alapján:

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A jogorvoslathoz való jogot a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 195. § (1) bekezdése biztosítja: Akire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozata közvetlen rendelkezést tartalmaz - ha e törvény kivételt nem tesz -, a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.

A Jászladányi Rendőrőrs 16020-2219/2006. bü. számú határozatában megállapította, hogy a később induló polgári peres eljárásban is relevanciával bíró cselekményt (melyet a nyomozó hatóság tényállásszerűség hiányában nem minősített bűncselekménynek) Indítványozó követte el. Ebből levonható a következtetés, hogy a nyomozó hatóság egy olyan határozatot hozott, amely az Indítványozó jogos érdekét sérti. Ezzel szemben a határozatot nem kézbesítették Indítványozónak, aki így védekezni sem tudott a határozat egyébként kifejezetten vitatott megállapítása ellen (lásd B) pontban védelemhez való jog sérelmét).

A fenti tény annak ellenére, hogy az első és másodfokon eljáró polgári bíróságok előtt is ismert volt, nem vették figyelembe, jóllehet alperes vitatása ellenére felperes sem tudott bizonyított érveket felhozni amellet, hogy valóban Indítványozó követte el a felperes keresetében megjelölt ingóságok eltulajdonítására vonatkozó cselekményt. Indítványozó álláspontja szerint, ha a korábbi döntés az Alaptörvényben biztosított alapjogba ütközik, úgy a később erre alapított döntés sem felelhet meg az Alaptörvénynek.

Indítványozó jogorvoslathoz való jogának sérelmet a fentiek alapozzák meg.

B) Védekezéshez való jog sérelme

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdése alapján:

A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez.

Indítványozó védelemhez fűződő joga azáltal sérült, hogy a nyomozó hatóság az eljárásba nem vonta be az Indítványozót, akinek így sem a határozat meghozatalát megelőzően, sem pedig azt követően, hogy Indítványozóra nézve terhelő következményt állapított meg a nyomozó hatóság, nem volt lehetősége a védekezésre.

Ahogyan a jogorvoslathoz fűződő jog kapcsán fentiekben kifejtettük, a sérelmezett döntések alkotmányellenességét itt is abban látjuk, hogy az eljáró bíróságok előtt is ismert fenti tények ellenére olyan döntést hoztak, amelynek alapja az Indítványozó védekezéshez való jogát sértő rendőrségi határozat.

C) Tisztességes eljáráshoz fűződő jog sérelme

Az Alaptörvény XXIV. cikke alapján:

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján:

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő jogát a tárgybeli bírósági döntések kettős vonatkozásban sértik:

Egyrésztől Indítványozó álláspontja szerint sérti a „fegyverek egyenlőségének” elvét az, hogy az eljáró bíróságok annak ellenére kötelezték Indítványozót, hogy felperes a perbe becsatolt nyomozó hatósági határozaton túl semmiben sem bizonyította követelése jogalapját és mértékét, jöllehet a keresettel szemben Indítványozó állításait tanúk is alátámasztották.

Fentieknél is súlyosabb megítélésű azonban Indítványozó álláspontja szerint az, hogy az eljáró bíróságok az ítéletek alapjául azt a már hivatkozott nyomozó hatósági határozatot vették, amely Indítványozó jogorvoslathoz és védekezéshez való jogát sérti. Indítványozó álláspontja szerint nem összeegyeztethető a tisztességes eljárással az, hogy a bíróság úgy fogadja el a nyomozó hatóság határozatát, hogy a büntetőeljárás iratanyaga már nem áll rendelkezésre és egyébként a rendőrségi határozatban lefektetett megállapítások a polgári perben érvényesített keresetkez képest elenyésző – annak alátámasztására alkalmatlan – információkat tartalmaznak. Mindemellett megjegyezzük, hogy a hivatkozott nyomozó hatósági határozat felveti a prejudikáció kérdését is tekintettel arra, hogy Indítványozó a felelősség megállapításával járó hátrányos jogkövetkezményeket szenved el a felelősségének megállapítása nélkül is (e megállapítást az ártatlanság vélelme kapcsán a tisztelt Alkotmánybíróság 26/B/1998. AB határozatában fogalmazta meg).

Fentiekben előadott kiegészítéseinkkel kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a sérelmezett döntések az Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jogát, védekezéshez való jogát és tisztességes eljáráshoz való jogát sértik.

Budapest, 2016. július 29.

